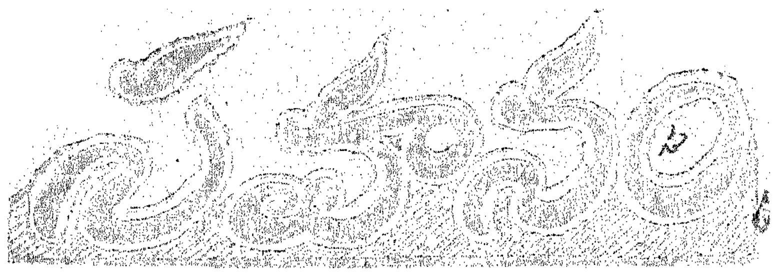

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

నేనా సమయంలో బెజవాడ ఎందుకు వెళ్ళానో నాకు సరిగ్గా జ్ఞాపకం లేదు. కాని స్నేహితుడు కామరాజు నన్ను బలాత్కారంగా సినిమాకు తీసుకుపోవటమూ, "ఆ పిక్చరు బాగా లేదంటున్నారు నేను రాను." అని నే ననటమూ, "వీలైతే ఒకందుకు రమ్మంటున్నాను. బాగుండని పిక్చరు చూస్తే ఇంతలో నువ్వేమీ పోయ్యేపోవ్వుతే!" అని కామరాజు నన్ను దెప్పటమూ నాకు బాగా జ్ఞాపకం ఉంది.

మేము వెళ్ళేసరికి హాలు చాలాభాగం ఖాళీగా వుంది. ఆ పిక్చరు వామే నడిచింది. మేం ఆఖరిగోజు కాబోలు చూశాం. బాగుండని పిక్చర్లు చూడటం నాకు చాలా బాధ పోట్టపోసని కామరాజు అనగానే సరా? నా లోపల చాలా డామేశీ జరిగింది.

"నాచేత ఈ దిక్కుమాలిన పిక్చరెందుకు చూడనిచ్చావో దయచేసి చెబుతావా?" అని నేను కామరాజును, తిరిగి వచ్చేటప్పుడు దబాయించాను.

"రెండో హీరోయిన్ వేసిన సుశీల ఎట్లా వుంది?" అన్నాడు కామరాజు, మళ్ళీ నాకు పిక్చరు జ్ఞాపకం తెచ్చి బాధ పెడుతూ.

"నా కేమీ గొప్పగా కనిపించలేదు." అన్నాను.

"ఏం గొప్పగా కనిపించాలి? ఆ పిల్ల ఎంత అందంగా ఉంటుందో తెలుసా?"

"అందంగా లేదని నే ననలేదు. గొప్పగా కనిపించలేదన్నాను. అంటే నటనలో పొడిచెయ్యలేదని నా ఉద్దేశం."

"ఆఁ, ఆ డైరెక్టరు వట్టి గాజె. నువ్వు సుశీలను చూస్తే నీ అభిప్రాయం మార్చుకుంటావు." అన్నాడు కామరాజు.

"నే నిప్పుడు కనిపెట్టుకుని ఆమెను చూడటం దేనికి, నా అభిప్రాయం మార్చుకోవటం దేనికి?" అన్నాను.

"ప్రస్తుతం బెజవాడలోనే ఉంది. నువ్వు చూసి పనికొస్తుందంటే మన పిక్చర్లో బుక్ చేద్దామని!"

నేను ఎవరో కొట్టినట్టు ఆగాను. "మనం" పిక్చరు తీసే ఆలోచనలో ఉన్నట్టు కామరాజు నాకు ముందుగా చెప్పలేదు. అదీ గాక నేను పిక్చర్లు తియ్యటం విషయంలో కామరాజు కన్నా తక్కువ తెలిసినవాణ్ణి—వాని కటువంటి ఆలోచనైనా తట్టింది. నా కెన్నడూ అది తట్టలేదు. మావానివంటి వాళ్ళను గురించే బమ్మెర పోతరాజుగారు, "కానని వాని నూతగొని కాననివాడు విశిష్ట వస్తువుల్ గానని భంగి" అన్న పద్యం రాశారు. ఆ మాటే అన్నాను.

"అట్లా కాదులే!" అని రెండు ముక్కలతో నన్నూ, పోతరాజుగారినీ కూడా తీసేశాడు.

అవతలివాడు మన దగ్గరలేని డబ్బు వుందని గాని, రాని విద్య వచ్చుననిగాని అపోహపడితే కలిగేని ఆనందం, మనకు సినిమాలను గురించి తెలుసుననుకుంటే కలుగుతుంది. నేను కూడా అటువంటి ఆనందమే పొందిన వాణ్ణయి, మర్నాడు ఈ సుశీలను చూడటానికి సమ్మతించాను.

సుశీల ఎక్కడో బందరు కాలువ కటున ఒక గుహలాంటి భాగంలో ఉంటున్నది. మర్నాడు ఇద్దరమూ అక్కడికి వెళ్ళాం. మొదట, "ఏమండీ? ఎవరండీ లోపలా?" అని రెండు మూడుసార్లు కేకేశాం. కాని జవాబు లేదు. కామరాజు తలుపుమీద రెండు తట్లు తట్టేసాక, "ఎవరా తలుపు తట్టేదీ?" అని కోపంగా ప్రశ్న వినిపించింది. కబురందిందిగదా అని తలుపు తీసే ఆశగా చూస్తూ నిలబడ్డాం. రెండు నిమిషాలు గడిచినా తలుపు తెరుచుకుంటుందన్న మా ఆశ కనిపించలేదు. కామరాజు మళ్ళీ తలుపు తట్టాడు.

"ఎవరంటే చెప్పకుండా అదేమిటి తలుపు తడతారు, వేళాకోళమా ఏం?" అని మళ్ళీ లోపలనుంచి కోపంగా వినిపించింది.

"ఒరే, కామరాజూ! అది ఆడగొంతా, మగగొంతా? నువ్వేది అన్నా అది కాదని నేను పందెం వెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను," అన్నాను.

అసలే కామరాజుకు మండిపోతోంది. నా మాటలు వాణ్ణి మరింత కోపం తెప్పించాయి. వాడికి సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ లేదు.

"తలుపు తెరవండీ!" అని ఒక్క పొలికేక పెట్టాడు వాడు.

"ఒకవేళ కొంపతీసి ఎవరన్నా తలుపు తెరుస్తారేమో. మనం పారిపోవటం మంచిదని నా ఉద్దేశం. తరవాత నీ యిష్టం" అన్నాను.

కాని నేను భయపడ్డట్టు జరగలేదు. ఆ తలుపు తెరుచుకోలేదు. ఆ లోపలినుంచి మాట్లాడే వ్యక్తి—తలుపు చప్పుడు తప్ప మరే చప్పుడు కూ చలించేటట్టు కనబడలేదు. మేం ఆ మనిషిని కదిలించి కార్యరంగంలోకి దించాలంటే తలుపు తట్టటం తప్ప మరో దారి లేనట్టు స్పష్టమయింది. తలుపు అదేవిధంగా తట్టుతూ కూచుంటే ఆ మనిషి ఎప్పటికైనా వచ్చి తలుపు తీసే అవకాశం ఉంది. మేం ఆ మనిషికి కోపం మాత్రమే తెప్పించాం గాని లేచి వచ్చి తలుపు తీసేటంత శక్తి ఉత్పాదన చెయ్యలేక పోయాం. అందుకు సందేహం లేదు.

మూడోసారి తలుపుతిట్టే దమ్ము కామరాజుకు లేనట్టు కనబడటంవల్ల, "పోనీ. మనం ఇప్పుడు వెళ్ళి తలుపు తెరిచి ఉండే సమయంగా చూసి వస్తేనేం?" అన్నాను. తలుపవతల ఉన్న మనిషి మన స్తోత్రం మావాడితో అబ్బింట్టుంది, వాడు నా మాటలు వినిపించుకోలేదు.

మేం అట్లా ఆ మూసిన తలుపు కేసి మౌనంగా చూస్తూ ఎంతసేపు నిలబడి ఉండేవాళ్ళమో తెలీదు. ఈలోపల దేవుడల్లే—కనీసం మారువేషంలో ఉన్న దేవుడల్లే—ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు. మారువేషంలో ఈ దేవుడు నల్లగా, సన్నగా, పొడుగ్గా ఉన్నాడు. సిల్కు లాల్చీ వేసుకున్నాడు. బీడీ కాలుస్తున్నాడు. మెడలో సన్నని బంగారు గొలుసు ధరించాడు. ఉంగరాలు తిరిగిన జుట్టు అతని తలకు రెండు వేపులా ఏ ఆధారమూ లేకుండా నాలుగేసి అంగుళాల దూరం క్రాపు రూపంలో పక్కలకు వ్యాపించి నిలబడివుంది.

"ఎవరుమీరు?" అన్నాడీ దేవుడు మామీద కచ్చ ఉన్నవాడల్లే.

"మేం సుశీలను చూడటానికి వచ్చాం," అన్నాడు కామరాజు.

"ఏం పని?" అన్నాడు ఆ మనిషి, ఇంకా కోపంగానే.

"మేం సినిమా తీయబోతున్నాం," అన్నాడు కామరాజు.

బీడీ కాల్చే మనిషి ఒక్క క్షణంపాటు కామరాజుకేసి నమ్మలేనట్టుగా చూసి, బీడీ పక్కనున్న సైడ్ కాలవలో పారేసి, తలుపు దడదడా తట్టాడు. మరుక్షణంలో తలుపు తెరుచుకున్నది. కామరాజు పిచ్చిగాని ఆ తలుపును అట్లాగే తట్టాలి. ఆ సంగతి నేను వాడితో చెప్పి ఉన్నట్టయితే, "నే చెప్పు

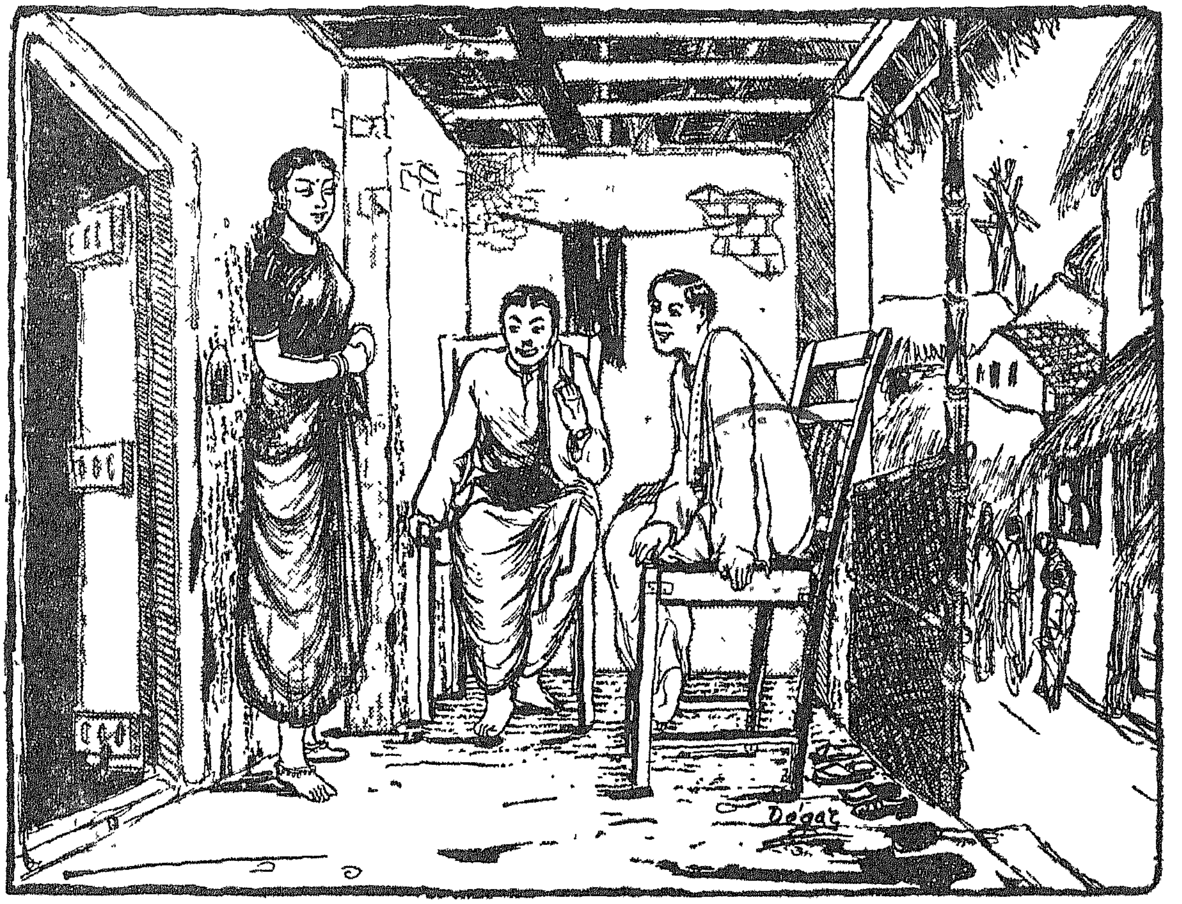

ఎవరు తనను పైకి తీసుకొస్తారో చెప్పలేనన్నది సుశీల

"లేదట్రా ?" అని ఈ దేశాన్లో నాలో నేననుకున్నా నేమో. చక్కని అవకాశం జారిపోయింది.

తలుపు తెరిచిన హిడింబిలాటి ఆడమనిషి వాకిలి కడ్డంగా నిలబడి మాకేసి కోపంగా చూసింది. (ఆ మనిషి ఆడదని మా కామరాజు పందెం వేశాడు కాదు, నిష్కారణంగా ఓడిపోయి ఉండేను.)

"ఎవరో సినిమావాళ్లట బుల్లిని చూడ్డానొచ్చారు," అని పిల్లా లాస్తి మనిషి అయిష్టంగా వివరించాక హిడింబి దారి ఇచ్చింది. మేం భయపడుతూ, భయపడుతూ లోపలికి వెళ్ళాం. ఆ ఇంటికి సంబంధించిన వస్తువుల్లాగే ఇల్లుకూడా కోపంగా, సంస్కారహీనంగా వుంది.

అటువంటి వాతావరణంలో ఆ మనుషుల మధ్య చూడటంవల్ల కాబోలు నా కంటికి సుశీల మరింత అందంగా, నాజూకుగా, తెలివిగా, మంచిగా కనబడింది. ఆమెకు పద్దెనిమిదేళ్ళకంటె ఉండక పోవచ్చు ననుకున్నాను. మనిషిలో సహజ సౌందర్యం చాలా ఉంది. దానితోడు నాజూకుకూడా తెలుసు. మాట్లాడుతుంటే గొంతు మెత్తగా, మాట మర్యాదగా, వైఖరి సంస్కారం గలదిగా కనిపించింది. మా కామరాజు అన్న మాట నిజమే అయి ఉండాలి. ఇంకో మంచి డైరెక్టరు చేతిలో పడితే రాణించాల మనిషి.

సుశీల దగ్గర లేనిపోని పోజులుగాని, నిక్కుగాని, బిడియంగాని లేవు. హిడింబి ఆమె తల్లి అనీ, ఆ కోపువాడు ఆమె అన్న అనీ మేం తెలుసుకున్నాం. వాళ్ళ ధోరణి ఆవిధంగా ఉంటే ఈ పిల్ల వాళ్ళకు ఇంత భిన్నంగా ఎట్లా తయారు కాగలిగిందో నా కర్థం కాలేదు.

మా కామరాజుకు సినిమా చిత్రం తీయాలని ఉందనీ, అందులో తనకు వేషం ఇద్దామని అనుకుంటున్నాడనీ నేను సుశీలతో చెప్పాను. సుశీల పెద్దగా సంతోషించనూలేదు, తనకు వేషం అక్కర్లేనట్టు నటించనూ లేదు. సినిమాలలో నటించి పైకి రావటానికి కావలసింది

INTERESTING BOOKS

Profitable Poultry Keeping in India & The East, by A. C. C. Rogers (Illustrated) Rs 4-12.
A Book For Brides (Important Aspects & Problems of Married Life), by Andre Maurois & Others Rs. 4.
Readymade Speeches N Toasts for All Occasions, by B. Norris, Rs. 2-8.
Scientific Racing Uptodate (How to win on the Race Course), by H. Trevor. Rs. 3.
Civil wrongs and Their Legal Remedies (Law for the Layman), by Dr. M. J. Sethna, Ph. D., Bar-at-Law. Rs. 4.
Gardening in India, by A. N. Bindal. Rs. 3-12.
A Guide for Travellers in India, by S. R. Walter. Rs. 5-14.
Five Minute Biographies, by Dale Carnegie Re. 1-14.

TARAPOREVALA'S
"Treasure House of Books,"
210, HORNBY RD., BOMBAY 1.

అదృష్టం ఉన్నగాని ఎవరు లేసినా పైకి తీసుకు రాలేరు" చెప్పలేమన్నది. తెలివి, శక్తి తెలివిగల వాళ్ళు అదృష్టం లేక పైకి రావటం లేదన్నది. ఇవన్నీ కడుపులోనుంచి వచ్చిన మాటలో కావో తెలీదు గాని ఆ పిలక మాట్లాడే వైనం తెలుసు కొనటానికి సందేహం లేదు.

మేము యింట్లో ఒక అరగంట సేపు కూచున్నాం. మాకు సుశీల ఏ లోపమూ చెయ్యలేదు. తల్లిని కాఫీ చెయ్యమని పురమాయించింది. అన్నను పక్క అంగడికి వెళ్ళి మంచి కిళ్ళీలు కట్టించుకురమ్మని పంపింది. ఆ ఇద్దరూ మిగిలినవాళ్ళ దగ్గర యింకెంత అలక్ష్యంగా ప్రవర్తించినా సుశీల దగ్గర చాలా వినయ విధేయతలతో మసులుకోవటం కనిపించింది.

మేం సుశీల దగ్గరనుంచి వచ్చేసేటప్పుడు, "ఏమంటావు?" అన్నాడు కామరాజు.

"పనికొచ్చే పిల్లలాగే ఉంది" అన్నాను.

"పనికిరావటమేమిటి? నేనివాళ చెబుతున్నాను జ్ఞాపకం పెట్టుకో — సుశీల కొద్ది రోజుల్లో గొప్ప స్టారవుతుంది," అన్నాడు కామరాజు.

"నన్నడిగితే ఆ అమ్మాయి పైకి రాదు. ఎండు కట్టెలాగా భగ్గున మండి ఆరిపోతుంది. ఈ పిల్లకున్న అందమూ, శక్తీ కూడా లేని వాళ్ళు ఈమెను దాటి పైకి పోతారు," అన్నాను. ఇది అక్షరాలా జరగబోతుందని ఆ క్షణంలో నేను కూడా ఊహించలేదు.

"అదేం?" అన్నాడు కామరాజు, ఆశ్చర్యంగా.

"ఆ సుశీల వెంటఉన్న గ్రహాలను చూశావా?"

"అదా నీ అనుమానం? వాళ్ళ మొహం, వాళ్ళ దేమీ లేదు. పెత్తనం సుశీలదే! ఆ పిల్లదగ్గర వాళ్ళు తుక్కు-న పేలనుకో!" అన్నాడు కామరాజు.

"అదే వచ్చిన చిక్కు. వాళ్ళమీద ఆ పిల్ల అధికారం సాగినన్నాళ్ళూ వాళ్ళనుంచి ఆ పిల్ల బయటపడదు. వాళ్ళ ప్రభావం ఆ పిల్ల మీద ఉండనే ఉంటుంది అది ఆ పిల్లను కాలక్రమాన మింగివేసి తీరుతుంది" అన్నాను.

నా మాట కామరాజుకు నచ్చకపోవటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. కాని నా మాటమీద వాడికి గురి కూడా లేకపోయింది. అందువల్ల కూడా ఆటే నష్టం ఉండకపోను—వాడు అనుకున్న ప్రకారం పెక్చరుతీసి ఆమెను అందులో ఉపయోగించుకుంటే.

కాని దురదృష్టవశాత్తూ కామరాజు పిక్చరు తీయలేకపోయాడు. ఆ రోజుల్లో ఏ సలక్షైవేలతోనో పిక్చరు తీసే అవకాశం ఉండి పదివేలు చేతిలో ఉంటే మిగతాది డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ఇచ్చేవాళ్ళు. కామరాజు దగ్గర పుష్కలంగా డబ్బున్నది కూడాను—వాళ్ళ నాన్న కోటకు మున్సిపాలిటీ కొండలు దగ్గరనుంచి చచ్చు ధరలకు బోలెడన్ని పొలాలు తీసుకున్నాడు. అయితే ఏం? తన కొడుకు సినిమాల లోకి పోయి చెడిపోతాడని ముసలాడికి విచారం పట్టుకుంది. "నువ్వు సినిమాతీస్తే నేను ఏ నూతిలోకిందో పడతాను. తరవాత నీయిష్టం!" అని బెదిరించాడు.

"మా నాన్నకు తెలీకుండా నీపేర తీస్తాను. సరేనను!" అని నన్ను ప్రోత్సహించాడు వాడు. నేను సరేనలేదు. అంతటితో ఆ ప్రయత్నం పోయింది. తరువాత కొద్ది రోజులకే సుశీల ఇంకేదో పిక్చర్లో నటించి మంచిపేరు తెచ్చుకుంది.

"సరి అయిన తరుణంలో చాన్సు పోయింది. ఇంకో పిక్చరులో నటించిందంటే మనం వెళ్ళి పలకరించటానికి కూడా ఉండదు. పెద్ద స్టారయిపోతోంది సుశీల," అన్నాడు కామరాజు నన్నోసారి కలుసుకుని.

"పోతే పోనీ. ఇంకా చాలామంది ఉన్నారు," అన్నాను.

కాని సినిమా ప్రపంచంలో మేమిద్దరమూ అనుకోని పరిణామాలు చాలా జరిగాయి. మొదటి సంగతి—పిక్చర్ల ఖరీదు పెరిగింది. యుద్ధం వచ్చింది. మా కామరాజు అన్నట్టుగా సుశీల పెద్ద స్టార్ కాలేదు. ఆమె నటించిన మూడో పిక్చరులో ఆమె ప్రేక్షకులకు ఆశాభంగం కలిగించింది. నాలుగో పిక్చరులో చచ్చు వేషం దొరికింది. తరువాత ఆమెకు బుకింగులు లేకుండానే పోయాయి.

ఒకసారి కామరాజు మా వూరు వచ్చాడు. ఏదో మాటల సందర్భాన, "సుశీలను గురించి నువ్వన్న మాట అక్షరాలా నిజం! నాకు సుశీల అంతా చెప్పింది," అన్నాడు.

"నేనేం చెప్పాను?" అన్నాను. నాకేమీ అర్థంకాలేదు.

సుశీల పైకి రాలేక పోవటానికి కారణం ఆమె తల్లి, అన్నయ్యేనని కామరాజు నాకు రూఢిగా చెప్పాడు.

"వాళ్ళ ప్రభావానికి లొంగేవాడైతే వాళ్ళకు అంత ఘనంగా ఎందుకుంటుందని నాకు అనుమానం వేసింది. అందుచేత నీమాట నమ్మలేదు. తీరా విచారిస్తే సుశీలలో అంత తేడా ఉండటానికి కారణం వేరే ఉంది. అది వాళ్ళ మేనమామ దగ్గిర పెరిగింది. మేనమామ పోయాక తల్లీ, అన్నా గ్రహాలై పట్టారు. ఇంకెవరో సినిమా చాన్సు ఇప్పించారు. కాని సుశీల దిగజారిపోయింది. నేను ఊహిస్తే చూశాను ఏ చెట్టెక్కాలో చేరదీసి ఉన్నారని నా అనుమానం. ఇప్పుడు చూస్తే సుశీల సినిమా స్టారుగా పనికివస్తుందని కూడా నమ్మలేను" అన్నాడు కామరాజు.

"మనిషి వికారంగా అయిపోయిందా?" అన్నాను.

"వికారంగా కాలేదు. అందంగానే ఉంది. కాని అప్పటి లక్షణాలే లేవు. మనిషిని చూస్తే ఇటువంటి మనిషిని సినిమాలలోకి ఎలా తీసుకున్నారనిపిస్తుంది. చూస్తేగాని నీకర్థంకాదు," అన్నాడు కామరాజు.

"ఎట్లా చస్తే మనకేం? పోనిస్తూ!" అన్నాను చిరాకుగా.

"నేను సినిమా తియ్యటం ఉత్తదిగాని, సుశీలను మళ్ళీ సినిమా స్టార్‌ను చేసి తీరుతాను. చూస్తూ ఉండు," అన్నాడు కామరాజు.

నేను నిర్ఘాంతపోయి, "ఏం చెయ్యబోతున్నావ్?" అని అడిగాను.

"సుశీలను పట్నంనుంచి తెచ్చేశాను. బెజవాడలో పెట్టాను," అన్నాడు.

"తీసుకిరావడమే?" అన్నాను.

"అవును. తల్లినీ, అన్ననీ వెంట వుండటానికి వీలులేదన్నాను. కావలిస్తే వాళ్ళకు డబ్బు పంపిస్తాను. సుశీలను మళ్ళీ సినిమా స్టార్ చెయ్యాలి. అవుతుంది కూడాను. ఒకసారి నువ్వు వచ్చి చూడు. కాస్త మంచివంటి వాళ్ళమధ్య కొన్నాళ్ళుంటే మనిషి మారి పోతుంది," అన్నాడు కామరాజు.

"ఇదంతా నీకెందుకొచ్చిన పెంకెతనం?" అన్నాను.

కామరాజు నాతో వాదించలేదు. తరువాత కొద్దిరోజులకు నేను బెజవాడ వెళ్ళినప్పుడు సుశీలను చూశాను. మావాడు చెప్పినమాట నిజమే. సుశీల ఇప్పుడు పూర్వంకన్నా కూడా అందంగానే ఉంది కాని మనిషి లోలోపల జారిపోయింది. ఇప్పుడామె మాట్లాడుతుంటే అందరూ మాట్లాడినట్టే ఉందిగాని ప్రత్యేక కర్షణ ఏమీ లేదు. మేము బందిపు కాలవ

బహిష్టు!
ఎంతకాలం నుంచి నిలిచి పోయినా 'కుమారి' Tabs) శీఘ్రంగా తిరిగి చక్క పరుస్తు. Plain రు. 3/- Special రు 5/- Extra-Special రు8/
(వి. పి. అదనం)
Mrs. DEVEE, F.D.S. (M.A.)
Calcutta-40.
Stockist:—
INDO MEDICAL SUPPLIES,
29, Vaidyanatha Mudali St.,
G.T., Madras.

మొన్నన ఇంట్లో చూసిననాడు ఆమె మాత్రో చేసిన ప్రసంగంలో బోలెడంత అభినయం ఉందని నాకివాళ అర్థమయింది! ఈ మనిషిని మళ్ళీ సినిమాస్టార్ చేస్తే మనవాడు పూరా ప్రయోజకుడే అనుకున్నాను. వాని ఓర్పు తలుచుకుంటే నా కాశ్చర్యం వేసింది. కానివాని యత్నం కొనసాగుతుందని నాకే కోశానా ఆశ లేదు.

అప్పుడప్పుడూ బెజవాడ వెళ్ళినప్పుడు సుశీలను చూస్తూండేవాణ్ణి. ఎన్ని నెలలు గడిచినా నాకామెలో చెప్పుకోతగిన మార్పేమీ కనిపించలేదు.

ఒకసారి నేను వెళ్ళేసరికి కామరాజు ఇంట్లో లేడు. సుశీల నాకు మామూలు మర్యాదలన్నీ చేసింది. రెండు కప్పులు కాఫీ తెయారుచేసి తెచ్చి నా కెదురుగా కూచొని, "అన్నట్టు మీ రొకప్పుడు నేను సినిమాలలో పైకి రానని ఆయనతో అన్నారుట కాదూ?" అని అడిగింది.

"నీతో అన్నాడా ఏమిటి?" అన్నాను.

"ఏదో మాటల సందర్భంలో అన్నారు" అన్నది.

ఈ ప్రశ్న సుశీల ఎందుకు వేసిందో నా కర్థం కాలేదు. ఆమె ఆ విషయం మళ్ళీ ఎత్తలేదు, నేను అంతకన్నా ఎత్తలేదు.

మరికొన్నాళ్ళకు నేను వాళ్ళింటికి వెళ్ళినప్పుడు కామరాజు, "ఒరే, సుశీలను మళ్ళీ ఏ సినిమాకైనా బుక్ చెయిస్తే బాగుణ్ణని చూస్తున్నాను. ఎవరిద్వారా పని అవుతుందంటావు?" అని అడిగాడు.

"ఒకరిద్వారా ఏమిటి? ఆవిణ్ణి ఎరిగిన సినిమావాళ్ళే లేరా? ఇద్దరూ కలిసి పట్నం వెళ్ళి కొద్ది రోజులు మకాం పెట్టి చూడండి" అన్నాను.

"మీరు కూడా ఆయన పిచ్చిలో పడతారేమండీ? మీ రేమో మొహమాటం లేని మనిషి అనుకున్నానే?" అన్నది సుశీల.

"నా కెందుకు మొహమాటం?" అన్నాను.

"నేను సినిమాలకు పనికిరానని ఉన్నమాట చెప్పెయ్యకూడదూ?" అన్నది.

"అది ఉన్నమాటా ఏమిటి?" అని అడిగాను.

"నేను పనికొస్తానని మీరు నిజంగా నమ్ముతున్నారా?" అన్నది.

"సినిమాకు పనికిరాని మనుషులంటూ ఉన్నారా?" అన్నాను.

"అట్లా అయితే సరేలెండి," అన్నది సుశీల, ఏదో అర్థంచేసుకున్నదానిలాగా.

నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. "అబ్బో! నువ్వే సినిమాలలో ప్రవేశిస్తే అందర స్టార్లనూ తలదన్నుతావు." అని నేననాలని ఆమె ఉద్దేశమైతే నేను నా గొంతులో ఊపిరి ఉండగా ఆ మాట అనను. ఇంకో మనిషిని ఉబ్బేసేటందుకు తగిన ఓపిక నాకు లేదు. అది మా వాని సొత్తు.

"అదేమిటి, సుశీలా? నువు ఒకప్పుడు సినిమాలకు పని-వచ్చినదానివే గా!" అన్నాడు కామరాజు.

"మధ్యలో పనికిరాకుండా పోలా?" అన్నదామె.

"మళ్ళీ మారావేమో? చూస్తే తప్పేం?" అన్నాడు వాడు.

"నే నేమీ మారలేదు. నే నెప్పుడూ సినిమాలకు పనికిరాలేదు. నన్నిలా బతకనివ్వండి," అన్నది సుశీల.

ఈ మాటలూ, ఆమె గొంతూ వింటుంటే నా కాశ్చర్యం వేసింది. నేను పొరపాటు పడ్డాను, ఆమెకు సినిమాలలో నటించాలని లేదు.

సుశీలతో ఒంటరిగా మాట్లాడే అవకాశం దొరకగానే అడిగేశాను.

"ఒకప్పుడు మా అమ్మా, అన్నయ్యా నన్ను సినిమాలకు పనికొస్తానని గాను కొట్టారు. నమ్మాను. మళ్ళీ ఇప్పుడీయనా అదే సాగించాడు. నేను చచ్చిపోతున్నాను. మీరైనా చెబుదురూ—నేను పనికిరాననీ!" అన్నదామె. "నే నేమీ మారలేదు" అని ఆమె ఎందుకన్నదో నా కర్థమయింది.

"కాని, మా కామరాజు మనసు కూడా కాస్త గమనించు. వాడు ఎంతో ఓర్పుతో నిన్ను సినిమా స్టారును చెయ్యాలని పూనుకున్నాడు. నువు సినిమాలే వొద్దంటే వాడు చిన్నబుచ్చుకుంటాడు," అన్నాను.

"ఒక వేళ మేం పట్నం వెళతామనుకోండి. నన్నెవ్వరూ తీసుకోకపోతే అప్పుడైనా ఆయన చిన్నబుచ్చుకోక తప్పదు గా!" అన్నది.

"అప్పుడు నీ తప్పుండదు. నీ ధర్మం నువు చేసినదానివవుతావు," అన్నాను.

"ఎట్లాగైనా నే నొక సినిమా చాన్సు సంపాదిస్తే నా ఋణం తీరిపోతుందంటారా ఏమిటి?" అన్నది సుశీల.

"ఒక విధంగా అంతే!" అన్నాను.

తరువాత కామరాజూ, సుశీలా పట్నం వెళ్ళారు. వెళ్ళిన నెల లోపుగా ఆమెకు వేషం దొరికింది. ఈ సంగతి తెలుపుతూ నాకు కామరాజు ఉత్తరం రాశాడు. కథ సుఖాంతమయిందిగదా అనుకున్నాను.

కాని కొద్దిరోజులకే కామరాజు వచ్చేశాడు. సుశీలను వాడు వొదిలిపెట్టేశానన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా కారణమేమిటన్నాను. ఆమె నటించే పిక్చరు తాలూకు డైరెక్టరుతో ఆమె సంబంధం పెట్టుకున్నదని వాడు చెప్పాడు.

"ఆ మనిషి నా సంపర్కంతో మారిందని భ్రమపడ్డాను. ఏమీ మారలేదు," అన్నాడు వాడు.

తరవాత నాకు సుశీల ఉత్తరం రాస్తూ, "మీ మగవాళ్ళు నిజంగా పరమ నీచులు. అయినా, కామరాజుగారి ఋణం తీర్చుకున్నానని తృప్తిగా ఉంది." అని రాసింది. ★

బహిష్టు ఆగినదా?

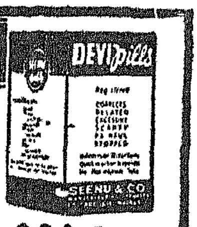

ఎంతకాలంనుంచి ఏ కారణంవల్ల నిలిచిపోయిన బహిష్టు నైనను దేవీపిల్సు తిరిగి అపాయంలేకుండ సక్రమపరచును. ఇండియా గవర్నమెంటు (సి డి ఎల్/688) సెంట్రల్ డ్రగ్సు లేబొరేటరీ క్రింద రిజిష్టరుచేయబడినది. ఇది గ్యారంటీ ఔషధము. అనేక యోగ్యతాపత్రములు కలవు. నకిలి మందులు వాడి మోసపోవద్దు. సాధారణ కేసులకు ఖరీదు రు. 8-8-0. నెలలుగా నిలిచిపోయిన కేసులకు రు. 10-8-0. వి. పి. పి. ప్రత్యేకం.

సంతాన నిగ్రహం

స్పెక్‌పిల్సు రిజిస్టర్డు నెం. 266. గ్యారంటీ ఔషధము. 12 రోజులు సేవించిన 6 సంవత్సరాల వరకు శాశ్వతంగా గర్భము కలుగదు. మామూలుగా బహిష్టుకు భంగం కలిగింపదు. ఇతర నకిలి మందులు వాడి మోసపోవద్దు. అనేక యోగ్యతాపత్రములు కలవు. ఖరీదు రు. 12/-లు. వి. పి. పి. వేరు.

SEENU & Co., P. B. No. 1638 (B) Madras-1.

బ్రాంచీలు : సింగపూరు, కౌలాలంపూర్. ఏజంట్లు : సిలోన్, బెంగుళూరు.

ప్రాతినిధ్యంలేని తావులలో ఏజంట్లు కావలెను.

ప్రతి పట్టణములలోను స్టాకిస్టులు కావలెను